

Bruxelles, 31 iulie 2024
(OR. en)

12617/24

**Dosar interinstituțional:
2024/0195 (NLE)**

**UD 150
BIH 11**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	30 iulie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2024) 335 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere instituit prin Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, în legătură cu stabilirea cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din apendicele A la Protocolul nr. 2 la respectivul acord

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2024) 335 final.

Anexă: COM(2024) 335 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.7.2024
COM(2024) 335 final

2024/0195 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere instituit prin Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, în legătură cu stabilirea cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din appendicele A la Protocolul nr. 2 la respectivul acord

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care trebuie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere al Acordului de stabilizare și de asociere UE-Bosnia și Herțegovina în legătură cu adoptarea preconizată a unei decizii de stabilire a cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte

Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte¹ (denumit în continuare „acordul”) urmărește să sprijine eforturile Bosniei și Herțegovinei de a finaliza tranziția către o economie de piață funcțională. Acordul a intrat în vigoare la 1 iunie 2015.

2.2. Consiliul de stabilizare și de asociere

Consiliul de stabilizare și de asociere instituit în conformitate cu dispozițiile articolului 115 din acord poate formula recomandări și poate lua decizii. Consiliul de stabilizare și de asociere adoptă decizii și formulează recomandări pe baza consensului dintre cele două părți.

2.3. Actul avut în vedere al Consiliului de stabilizare și de asociere

În cadrul următoarei sale reuniuni sau prin schimb de scrisori, Consiliul de stabilizare și de asociere urmează să adopte o decizie de stabilire a cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică (actul avut în vedere).

3. POZIȚIA CARE TREBUIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

În cursul primei reuniuni tehnice privind regulile de origine tranzitorii, care a avut loc la Bruxelles la 5 februarie 2020, majoritatea părților contractante la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene² (denumită în continuare „convenția”) au convenit să pună în aplicare regulile revizuite ale convenției³ (denumite în continuare „regulile de origine tranzitorii”) în paralel cu regulile convenției, cu titlu bilateral tranzitoriu, până la adoptarea regulilor revizuite ale convenției.

De la 1 septembrie 2021 a intrat în vigoare între părțile contractante la convenție o rețea de protocoale bilaterale privind regulile de origine, făcând aplicabile regulile tranzitorii, inclusiv între UE și Bosnia și Herțegovina.

Obiectivul regulilor de origine tranzitorii este de a introduce reguli mai flexibile pentru a facilita obținerea caracterului originar preferențial pentru mărfuri și de a crea posibilitatea utilizării dovezilor de origine emise și/sau transmise pe cale electronică.

UE și Bosnia și Herțegovina au convenit să aplice dispozițiile articolului 17 alineatul (4) din apendicele A la Protocolul nr. 2 la acord în ceea ce privește dovezile de origine emise pe cale electronică; prin urmare, trebuie stabilit un cadru de cerințe generale.

¹ JO L 164, 30.6.2015, p. 2.

² JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

³ JO L 339, 30.12.2019, p. 1.

În cadrul reuniunii Comitetului mixt al convenției din 7 decembrie 2023, părțile contractante au adoptat în unanimitate Recomandarea Comitetului mixt privind utilizarea certificatelor electronice în cadrul convenției actuale. Recomandarea stabilește o listă de condiții care trebuie îndeplinite pentru ca partea importatoare să poată accepta o dovadă de origine sub forma unui certificat de circulație EUR.1.

Aceste condiții sunt identice cu cele care stabilesc cerințele generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică în cadrul prezentei propuneri.

Pentru a asigura aplicarea uniformă a dispozițiilor privind dovezile de origine sub forma certificatelor de circulație emise pe cale electronică în Uniunea Europeană, Comisia intenționează să instituie un sistem electronic pentru transmiterea cererilor de certificate de circulație emise pe cale electronică, pentru emiterea certificatelor respective, precum și pentru stocarea informațiilor și schimburile de informații între autoritățile vamale ale statelor membre și cu părțile contractante la convenție. Sistemul electronic de certificate de origine (sistemul e-PoC al UE) trebuie instituit în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și cu dispozițiile de punere în aplicare a acestuia.

Se impune stabilirea de către Consiliu a poziției care trebuie adoptată de UE în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere.

Cadrul propus are un caracter tehnic și se referă la regulile de origine tranzitorii aplicabile în prezent între părți, fără să afecteze fondul protocolului privind regulile de origine. Prin urmare, nu este necesară o evaluare a impactului.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede adoptarea unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”*

Conceptul de *„acte cu efecte juridice”* include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care *„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”*⁴.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Consiliul de stabilizare și de asociere este un organism înființat printr-un acord, și anume Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte.

Actul pe care Consiliul de stabilizare și de asociere este invitat să îl adopte este un act cu efecte juridice.

Actul avut în vedere nu completează și nu aduce modificări cadrului instituțional al acordului. Așadar, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în baza articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună.

Prin urmare, temeiul juridic material al propunerii de decizie este articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Cerințele generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică nu au un impact măsurabil asupra bugetului UE, deoarece sfera lor de aplicare se referă în principal la facilitarea schimburilor comerciale și la consolidarea practicilor moderne ale autorităților vamale. Ele prevăd o simplificare în domenii care rămân de competența autorităților fără a avea un impact asupra fondului regulilor pe baza cărora mărfurile dobândesc caracter originar preferențial. Utilizarea dovezilor de origine emise pe cale electronică îmbunătățește eficacitatea controalelor vamale și reduce riscul de fraudă, prin introducerea unui mediu sigur pentru emitere și verificare.

6. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul Consiliului de stabilizare și de asociere va completa Protocolul nr. 2 la Acordul dintre Comunitățile Europene, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, este necesar ca acesta să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptarea sa.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere instituit prin Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte, în legătură cu stabilirea cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din apendicele A la Protocolul nr. 2 la respectivul acord

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia (UE, Euratom) 2015/998 a Consiliului și a Comisiei¹ și a intrat în vigoare la 1 iunie 2015.
- (2) În temeiul articolului 117 din acord, Consiliul de stabilizare și de asociere, instituit în conformitate cu dispozițiile articolului 115 din acord, poate adopta decizii.
- (3) În cadrul următoarei sale reuniuni, Consiliul de stabilizare și de asociere urmează să adopte o decizie de stabilire a cerințelor generale privind dovezile de origine emise pe cale electronică.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care trebuie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere, întrucât decizia Consiliului de stabilizare și de asociere va avea caracter obligatoriu pentru Uniune.
- (5) În cursul primei reuniuni tehnice privind regulile de origine tranzitorii, care a avut loc la Bruxelles la 5 februarie 2020, majoritatea părților contractante la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene² (denumită în continuare „convenția”) au convenit să pună în aplicare regulile revizuite ale convenției³ (denumite în continuare „regulile de origine tranzitorii”) în paralel cu regulile convenției, cu titlu bilateral tranzitoriu, până la adoptarea regulilor revizuite ale convenției.

¹ Decizia Consiliului și a Comisiei din 21 aprilie 2015 privind încheierea Acordului de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte (JO L 164, 30.6.2015, p. 548).

² JO L 54, 26.2.2013, p. 4.

³ JO L 339, 30.12.2019, p. 1.

- (6) Aplicarea regulilor de origine tranzitorii asigură adaptarea fluxurilor comerciale și a practicilor vamale până la intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2025, a regulilor revizuite ale convenției, pe care se bazează regulile de origine tranzitorii.
- (7) De la 1 septembrie 2021 este în vigoare între mai multe părți contractante la convenție⁴ o rețea de protocoale bilaterale privind regulile de origine, prin care regulile de origine tranzitorii devin aplicabile⁵ până la intrarea în vigoare a modificării convenției.
- (8) Principalele două obiective ale regulilor de origine tranzitorii⁶ sunt de a introduce reguli mai flexibile pentru a facilita obținerea caracterului originar preferențial pentru mărfuri și de a crea posibilitatea utilizării dovezilor de origine emise sau transmise pe cale electronică.
- (9) Uniunea și Bosnia și Herțegovina au convenit să aplice dispozițiile articolului 17 alineatul (4) din apendicele A la Protocolul nr. 2 la acord în ceea ce privește dovezile de origine emise pe cale electronică. Prin urmare, se impune stabilirea unui cadru de cerințe generale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care trebuie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului de stabilizare și de asociere se bazează pe proiectul de act al Consiliului de stabilizare și de asociere anexat la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*

⁴ UE, Islanda, Elveția (inclusiv Liechtenstein), Norvegia, Insulele Feroe, Israel, Iordania, Palestina (această denumire nu trebuie interpretată ca o recunoaștere a statului Palestina și nu aduce atingere poziției fiecărui stat membru în parte pe această temă), Albania, Bosnia și Herțegovina, Kosovo (această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999 și cu Avizul CIJ privind declarația de independență a Kosovo), Macedonia de Nord, Serbia, Muntenegru, Georgia, Republica Moldova și Ucraina.

⁵ JO C, C/2024/1637, 20.2.2024.

⁶ JO L 2024/245.